

“V božjem imenu ti pravim: ne obupaj”

Svetniki so tisti, ki se borijo do konca svojega življenja: tisti, ki vedno znajo vstati po vsakem spotiku, po vsakem padcu, da bi šli pogumno po poti naprej, s ponižnostjo, z ljubeznijo, z upanjem. (Kovačnica, 186)

22. november

Da se ne boš strahopetno oddaljil od tega zaupanja, ki ga Bog polaga vate, se izogibaj temu, da bi domišljavo in naivno podcenjeval težave, ki se bodo pojavile na tvoji poti kristjana.

Ne smemo se čuditi. Kot posledico padle narave v sebi nosimo načelo nasprotovanja, upiranja milosti: to so rane izvirnega greha, ki so se zagnojile zaradi naših osebnih grehov. Zato se moramo podati na te vzpone, te božje in človeške vsakodnevne naloge, ki se vedno stekajo v božjo ljubezen: s ponižnostjo, s skesanim srcem, v zaupanju v božjo pomoč ter tako, da se trudimo po svojih najboljših močeh, kakor da bi bilo vse odvisno le od nas samih.

Medtem, ko se borimo — to je boj, ki bo trajal do smrti — ne izključuj možnosti, da se bodo silovito dvignili sovražniki od zunaj in od znotraj. In kot da ta prepreka še ne bi bila dovolj, se bodo včasih v tvoji glavi nakopičile storjene napake, morda številne. V božjem imenu ti pravim: ne obupaj. Kadar se to zgodi — ni nujno, da se bo, niti ne bo nekaj običajnega — spremèni to v povod,

da se bolj povežeš z Gospodom, kajti On, ki te je izbral za svojega otroka, te ne bo zapustil. Preizkušnjo dopušča zato, da bi ti bolj ljubil ter da bi jasneje odkril njegovo nenehno zaščito, njegovo ljubezen.

Vztrajam, bodi pogumen, kajti Kristus, ki nam je odpustil na križu, še naprej ponuja svoje odpuščanje v zakramentu spovedi. Vedno *imamo zagovornika pri Očetu, Jezusa Kristusa, Pravičnega. On je namreč sprava za naše grehe, pa ne samo za naše, ampak tudi za ves svet, da bomo lahko dosegli zmago. (Božji prijatelji, 214)*